

Vesna Bukovec

Briga me za konec sveta

I Can't Be Bothered With the End of the World

7. 2. 2019 – 9. 3. 2019

artKIT, Glavni trg 14, Maribor

Začetek 21. stoletja bi lahko opisali kot skoraj dve desetletji "krize". Ne samo, ker živimo skozi kontinuiran niz političnih kriz, globalne ekonomske krize in humanitarnih ter okoljskih katastrof, ampak predvsem zato, ker je stanje permanentne krize postalo nova stvarnost, navidezno reševanje oziroma vzdrževanje le-te pa glavni modus operandi Zahodne politike. Del nove stvarnosti oziroma kot ena izmed reakcij, ki se skozi ohranjajoče se stanje krize legitimizira, pa je porast političnega populizma, ki krivdo za obstoječe stanje pripisuje drugemu. Posledično smo v javnem diskurzu že dlje časa priča odkritemu rasizmu, ki se med drugim neposredno izraža predvsem v obliki sovražnega govora.

Pregledna razstava Vesne Bukovec predstavlja avtoričin kritičen odziv na omenjeno družbeno-politično situacijo, zaznamovano s hegemonijo političnega populizma in ksenofobije, pojavom novih oblik fašizma, ponovnim vzponom nacionalizma in porastom sovražnega govora. Avtorica razkriva intenzivno stopnjevanje moči represivnih organov v okviru militarizacije državnega aparata pod pretvezo zagotavljanja varnosti (izključujoče, seveda) v času begunske krize, kot posledice novodobnega imperializma. Obenem pa opozarja na dejstvo, da je v kolektivni, kot tudi v individualni zavesti, empatija do trpljenja in izkoriščanja drugega, skupaj z zgodovinskim spominom, kratkega veka.

Bukovec s svojo kritično umetniško prakso vstopa v polje javnega diskurza oziroma prostora, ki ga, če splošno povzamemo Chantal Mouffe, definiramo kot bojišče – polje znotraj katerega poteka nenehna konfrontacija hegemoničnih političnih projektov. V tem t. i. agonističnem modelu lahko ravno kritična, družbeno angažirana umetnost, ki vizualizira družbene neenakosti in s tem daje glas izključenim iz (javnega) političnega življenja, poseduje subverzivni potencial. Vesna Bukovec v svoji umetniški praksi sicer nikakor ne zavzema naivne pozicije, da je umetnost politično emancipatorna sama po sebi. Umetnica razume in nenehno preizprašuje lastno (priviligirano) pozicijo ter meje etičnega delovanja, ki se postanejo izjemno problematične, ko umetnik vstopi v polje reprezentacije drugega. Prepogosto se namreč zgodi, da ravno angažirana umetnost postane način samopromocije umetnika, oziroma je zlorabljena kot orodje utrjevanja mehanizmov dominantnega sistema, katerega bi naj kritizirala.

Zavedanje zgoraj omenjene problematike in močna kritična distanca, se v umetnični praksi kaže tudi na formalni ravni. Izbira medija, torej risbe in videa se zdi logična, tako zaradi mesta, ki ga zavzemata v zgodovini umetnosti, kot njune vpetosti v vsakdanje življenje. Bukovec s formalno minimalističnim likovnim jezikom, uporabo prepoznavnih in jasnih oblik, zagotavlja neposredno in nedvoumno komunikacijo z gledalcem, s čimer že vnaprej prepreči možnost kakršne koli zunanje manipulacije. V tej maniri avtorica tudi sama aproprira podobe iz množičnih medijev iz začetka begunske krize; vse neposredne podobe sovražnega govora, kot reakcije javnosti na prihod beguncev in ekonomskih migrantov na območje Slovenije, namreč zamenja s parolami, ki izražajo strpnost, solidarnost in vključenost.

Dela *V iskanju svobode (Ecce Homo)*, *Ne v mojem imenu*, *Okrožnica*, *Zlorabljeni pojmi*, *Šenčur 1* in *Šenčur 2* so vsa nastala kot avtoričina neposredna reakcija na begunsko krizo leta 2016. V tej razstavi so sopostavljena z novjšimi deli *Briga me ... in Sladka pozaba*, nastalimi v začetku leta 2018. Naslov razstave, *Briga me za konec sveta / I can't be bothered with the end of the world*, ironično zaokroža nabor razstavljenih del in neposredno nagovarja posameznika kot aktivnega sooblikovalca družbene in politične realnosti, ki pa vse prepogosto zapade v politično apatijo. Namreč, prav ti vzvodi političnega in ekonomskega sistema, ki poganjajo strukturne procese diferenciacije, diskriminacije in izkoriščanja, posameznika obenem tudi nevtralizirajo. Posledično se kot družba vse bolj utapljamo v krizi humanističnih in demokratičnih vrednot – ravnodušnosti do družbenih neenakosti, upadu solidarnosti in empatije. Kot je v intervjuju za sarajevsko Oslobođenje dejala avtorica: *"Svet nam pred nosom razpada, mi pa se ukvarjamo le sami s sabo in lastno podobo na družbenih omrežjih."*

Živa Kleindienst

Vesna Bukovec (1977, Ljubljana) je diplomirala in magistrirala iz kiparstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Deluje kot samostojna avtorica in v okviru umetniške skupine KOLEKTIVA (z Metko Zupanič in Lado Cerar). Ustvarja v različnih medijih (risba, video, fotografija, instalacija) in pri tem uporablja različne postopke (raziskava, apropracija, participacija idr.). Predstavila se je na vrsti samostojnih in skupinskih razstav v domačem in mednarodnem prostoru.

Odprijetje v četrtek, 7. 2. 2019, ob 19. uri.

Zajtrk z umetnico v petek, 8. 2. 2019, ob 10. uri.

Razstava je na ogled do 9. 3. 2019.

Produkcija: Društvo za sodobno umetnost X-OP

---

artKIT, Glavni trg 14, Maribor
torek–petek: 10.00–13.00 in 17.00–19.00, sobota: 10.00–13.00
(zaprto ob nedeljah, ponedeljkih in praznikih)